

naturlige Formaal, og vilde paa ingen Maade kunne siges at bryde med Kirkens nuværende Organisation. Noget Andet er, at en umiddelbar Forhandling desangaaende og Afgjørelsen i dette Dieblif, hvor det Hele endnu, saaledes som det her fremtræder, synes nyt, vel i og for sig kunde betragtes som mindre hensigtsmæssig, og at Forslaget vistnok vilde vinde ved en omhyggeligere og mere sagkyndig Drøftelse i det Enkelte, hvorved det deri liggende Tankeindhold mere fuldstændigen vilde kunne udvikles og faststilles. Men ligesom det var os magtpaaliggende i Gjærningen at vise Smødefommen, saaledes antog vi dog ogsaa, at dette Forslag, selv i en mere ufuldkommen Affattelse, vilde befindes ikke usikkert til at tilfredsstille det virkeligt Grundede i de Ønsker og Begjæringer, der saa stærkt ere komne til Orde, foruden at der vel ogsaa derved maatte kunne raades God paa den eiendommelige Banfælighed i Nyslinge Sogn, hvorfra jo de Allerfleste ere enige om, at Bevægelsen henter sin særegne Character og egentlige Styrke.

Det har nu imidlertid ikke blot været for-
gjæves, at vi søgte at stemme Udvalgets øvrige Medlemmer for vore Anstuelser, men tillige har Kirke- og Underviisningsministeren under en senere Conference med Udvalget meget bestemt erklæret sig imod det nævnte Forslag, medens dette dog, for heldigen at gjenneføres, aabenbart behøvede at støttes af Regjeringen, ikke at

videre Udførelse skulde vinde, i høi Grad maatte være betinget af dennes Opfattelse deraf. Navnlige paa Grund heraf have vi efter fornøjet omhyggelig Overveelse formeent at handle rigtigere ved nu at holde Forslaget tilbage, ogsaa for saa vidt muligt at undgaae en unyttig Strid om, hvad der efter vor Overbeviisning i alt Fald under andre Omstændigheder, end netop de nuværende, tør vente at finde en velvilligere Opmærksomhed. Vi unnlade derfor nu at stille dette Forslag, men naar saa maa være, og det ene gjælder om det i heelt anden Retning gaaende Lovforslag som saadant — med eller uden mindre Ændringer — da er der hos os ingen Tvivl tilbage om, at vi bør tilraade, at Sagen af Landstinget ikke videre fremmes.

I Genhold til alt Ovenansførte indstiller saaledes Mindretallet, at Lovforslaget vedtages som det foreligger, ifkun med den Ændring i § 1, Linie 14, 15 og 16, at Ordene: „er saaledes beliggende . . . end een Miil“ udgaae, og istedet sættes: „ikke ligger Noget af det nævnte mindste Antal fjernere end i Miils Afstand“;

men Fleertallet derimod, at Lovforslaget ikke videre fremmes.

Forchhammer,
Udvalgets Secretair.

Grevencop = Castenskjold.

Haffner.

Hassel.

Rieger,
Udvalgets Formand.

Liebe,
Udvalgets Ledfører.

Madvig.

Bloug.

Steel.